

Herrer: Først, Stank og Mørk. Det stod der i en længere Narrække, inden det blev saa udmærket, som det ærede Medlem siger. Det Andet, det ærede Medlem var saa begejstret for, var de store Bygninger. Er der noget Sted i Verden, spurgte det ærede Medlem, hvor der bygges saadanne Bygninger? Ja, de Herrers Standpunkt er jo, at kun den Politikk er god, der viser sig i store Bygninger, der er Intet, der imponerer dem saa meget som store Bygninger; kunne de saae os til at bygge saadanne store Bygninger, ere vi gode Borgere, hvis ikke, ere vi ikke mere saa patriotiske. Hvad den anden Opfattelse angaar, som maaske ikke saa saa Mennesker her i Kjøbenhavn have, at disse Bygninger kunde være noget mindre, maaske ogsaa noget mindre kostbare, at man maaske er noget for flod med de Ting osv., da er det ikke saa underligt, at denne Side ikke i den Grad, som den fortjente, kommer til Orde; thi de Herrer, der tale om det Experiment, der her forsøges, have gjort et andet Experiment, og det nugældende Experiment er nu prøvet. Her kunne vi henvise til Virkningerne. Det Experiment, de have forsøgt her i Kjøbenhavn paa det kommunale Omraade, er først det, at de have renset Valglisterne, have slettet alle de flette, det vil sige de fattige Bælger ud. Efter at have renset Valglisterne paa den Maade ved en Formuecensus, mene de Herrer, at de gode Bælger ere Flertal, og naar de saa komme det Skridt videre, at de sige, at dette gode Flertal skal reggere aldeles ufontroleret, og at det kan ingen sige Noget imod, saa have de jo derved bragt en Tilstand tilveie, hvor Misforholdelsen, hvis den er tilstede, ikke længere har nogen Vei, ad hvilken den kan gjøre sig gjældende, og da navnlig den Misforholdelse, som hviler paa Hensynet til, hvad der er billigt og forsvareligt i økonomisk Henseende, thi ved alt dette er den jo fuldstændigt forfordelt. Det er kun de store Bygningers Repræsentanter, som man faaer at høre i Kommunalbestyrelsen.

Der var enkelte Punkter, hvor det syntes mig, at det ærede Medlem blev noget mere alvorlig, end han var paa andre Punkter. Det ærede Medlem vilde ikke dvæle ved de enkelte Regler, som den ærede Forslagsstiller har foreslået i sit Lovforslag, uen der var dog enkelte Ting, som han vilde gjøre opmærksom paa, da de særlig havde oprørt hans Sands for, hvad der er alvorligt og rigtigt. Naar de Herrer nu ikke ville gaa nærmere til Bunds i disse Regler, saa kan jeg ikke fortænke dem deri, thi ærede Medlemmer vide jo, at den ærede Forslagsstiller er fuld af Forklaringer lige til Halsen, saa at, hvis de rette Spørgsmaal til ham eller yttre Lovl. om Noget, saa vil han strax brænde løs med Alt, hvad de kunde ønske, og maaske med Mere til i Retning deraf. Altsaa, det kan jeg ikke fortænke dem i. Seg vil kun sige, at, efterat jeg har gjen-

nemgaaet Lovforslaget og tænkt over det, saavidt som jeg har kunnet i en rimelig Tid, er jeg bleven enig med mig selv om, at det, som her forlanges, i Grunden er en meget simpel Sag. Det, der her forlanges af Kjøbenhavns Borgere, behøver man ikke at være mere intelligent end andre Mennesker for at kunne forstå og udføre, thi de skulle jo kun bære sig ad ganske, som de pleie, idet de jo blot skulle afskrive en Liste. Ligesom de nu afskrive den national-liberale Valgliste, skulle de for Fremtiden blot afskrive denne eller Oppositionens Liste, og det er jo altfaa slet ikke noget Nyt for Bælgerne. Dette kunne de gjøre akkurat, som de hidtil altid have gjort det, og Banskfeligheden ved at sætte dette i Værk og at føre Loven ud i Praxis, tror jeg derfor, er meget ringe. Jeg tror, at dette er et fornustigt System, som vil hjælpe os ud over de Banskfeligheder, som Forholdstalsvalgmaadens Langsomhed ellers vilde lægge os iveien. Men der er, som sagt, to Ting, som det ærede Medlem især har følt sig stødt over. Det ærede Medlem siger, at ved at paahyde Stemmegivning efter Lister gjør man Uret imod Bælgerne. Det forekommer mig, at det er meget rørende, at det ærede Medlem saaledes har havt Tanke for Valgfriheden. At det ærede Medlem fra et rent reaktionært Standpunkt siger: Vi ville ikke have Noget dermed at gjøre, kan man jo ganske vist nok tænke sig, men at det ærede Medlem i Frihedens Navn, i den sande Liberalismes Navn modsætter sig, at Mindretallet faaer Noget som helst at sige i Kjøbenhavn, det er det, som jeg finder saa rørende. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 6te Valgfreds siger, at ved at tvinge Bælgerne til at stemme paa Lister istedetfor at lade dem stemme, saaledes som de nu gjøre, gjør man et Brud paa den Frihed, som enhver Bælger bør være i Besiddelse af, nemlig Frihed til at vælge den bestemte Person, som han vil have ind i Borgerrepræsentationen. Men hvorledes er Forholdet da nu? Hvorledes staaer det i dette Dieblis? Hvad kan en Kjøbenhavnsk Bælger nu gjøre? Han kan ganske vist, naar han hører til Mindretallet, stemme paa den, som han vil stemme paa, men det er jo aldeles ligegyldigt, thi det gjælder jo lige meget. Det Gnefte, som han nu har Afgang til ved de Kjøbenhavnske kommunale Valg, er at spille sin Stemme. Han kan ganske vist vælge, om han vil, spille den paa den ene eller anden Maade, men spilles skal den. Det, som dette Lovforslag gaar ud paa, er jo, at Bælgerne, naar de ere saa mange som en Sjettedel af det samlede Antal, skulle kunne sætte Noget igjennem, men det finder nu det ærede Medlem, er en stor Uret imod Bælgerne. Han siger, at de skulle have fuld Frihed til at spille deres Stemmer paa den Maade, som de synes bedst om, men de skulle ikke have Lov til at anvende deres Stemmer